

Forslaget. Jeg vil i Aar som i Fjor gerne bede om, at det endelig maa blive fastholdt, saa at man kan sige, at alt, hvad der udgaar fra Mejerierne, er smittefrit. Der siges, at der intet Bevis er ført for, at Vallen smitter vore Svin. Jeg tror dog, at man paa den anden Side med større Ret vil kunne sige, at hvis der virkelig findes Tuberkelbaciller i Vallen, er der den største Sandsynlighed for, at de smitte ligesom de, der findes i Mælken. Og at de have smittet der, synes jeg, at det have vi, uden at der er gjort Forsøg dermed, tilstrækkeligt Bevis for. Det er nemlig et Faktum, at efter at vi ved Lov have gennemført Pasteurisering af Mælken, er Tuberkuloseprocenten blandt vore Svin, som slagtes paa Slagterierne, gaaet betydeligt ned. Det er et Bevis for, at med Pasteuriseringen er Tuberkulosen mellem Svinene tagen af, og naar nu Pasteurisering af Vallen paabydes, vil det sandsynligvis bidrage til, at Tuberkuloseprocenten blandt Svin gaar yderligere ned.

Der er et enkelt Forhold, som jeg gerne vil berøre. Det er Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger. Der har jo været megen Strid om, hvorvidt man skulde paabyde, at alle Mejerier skulde gaa ind under disse Smørudstillinger, eller nøjes med, som det er foreslaaet i Forslaget, at det kan ske efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisation. Jeg lægger ingen Vægt paa, om man vælger det ene eller det andet. Jeg tror nemlig, at selv om man vedtager Forslaget i den foreliggende Skikkelse, vil det om forholdsvis kort Tid føre til, at Mejeribrugets Fællesorganisationer komme med en Indstilling om, at det skal paabydes alle Mejerier at gaa ind under disse Udstillinger. Men der er et andet Punkt her, som jeg gerne vil sætte Fingeren paa. Jeg vil gerne have, at der sker en Ændring i den Maade, hvorpaa Forsøgslaboratoriet lader den Bedømmelse, der foregaar, komme til Mejeriernes Kundskab. Maaske kan det ske administrativt. Nu er Forholdet det, som jeg har erfaret ogsaa ved Henvendelse til Laboratoriet, at man sender Meddelelsen om de Fejl, Smørret har, til Mejeribestyreren, men ikke til Mejeriets Formand eller Mejeribestyrelsen. Det er absolut en Fejl. Hvis Mejeribestyreren er tilstrækkelig overlegen, vil han vel gaa til Formanden eller Mejeriets Bestyrelse og sige: der er klaget over de og de Fejl, de maa afhjælpes paa den og den Maade. Men jeg ved ikke, om vi have Lov til at forudsætte, at Mejeribestyrerne

ere saa overlegne, at de gøre det. Jeg er tværtimod tilbøjelig til at tro, at adskillige af disse Klager ikke komme til Mejeribestyrelsens Kundskab, og jeg mener derfor, at det bør ændres derhen, at disse Meddelelser gaa direkte til Mejeribestyrelsen eller dens Formand. Jeg kunde endogsaa have Lyst til at gaa noget strengere til Værks. Nu er det kun for de Mærker, der ved Bedømmelsen komme i den bedste Trediedel, at Bedømmelsen offentliggøres. Jeg vilde i og for sig ikke være betænkelig ved, om man gik noget videre og ogsaa offentliggjorde dem, der komme i de daarlige Klasser, i alt Fald, hvis det først skete, efter at Mejerierne vare gjorde opmærksom paa Fejlene, og efter at man gentagne Gange havde haft deres Smør til Undersøgelse. Maaske er det noget for rigoristisk, men det er dog et Spørgsmaal, som man kunde tage under Overvejelse. Sagen bør vel heller ikke gennemføres, uden at Mejeribrugets Organisationer have haft Lejlighed til at udtale sig derom. Det er min Overbevisning, at hvis Meddelelserne om de Fejl, som findes ved Smørret, udgik til Mejeriernes Bestyrelser, vilde Mejerikonsulenterne blive i benyttede i langt højere Grad end nu. Desværre benyttes de for Øjeblikket meget lidt. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, og som jeg vil bede det Udvalg, som ventelig bliver nedsat, om at tage under Overvejelse.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt indlade mig paa en principiel Drøftelse med det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) om, hvad der er bedst, enten at søge at kalde paa de frivillige Bestræbelser i den gode Retning eller ved Tvang at faa det frem, som man mener der savnes. Men vi kunne jo drøfte Sagen videre i det eventuelle Udvalg, ogsaa paa disse Punkter.

Jeg er ganske enig i, at der er Fare for, at Lurmarkedet misopfattes i England, i alt Fald paa enkelte Hold. Det er meget muligt, at man tager det for et Kvalitetsmærke i Stedet for det, det er, et nationalt Varemærke. Men dette Forhold bedres jo ikke i nogen som helst Henseende mere ved den ene end ved den anden af de to Veje, Tvangens eller Frivillighedens. Det, vi skulle gøre ved dette Lovforslag, er netop at paakalde Solidaritetsfølelsen hos Mejerierne indbyrdes. Det er det, det kommer an paa, og det er det, Forslaget tilstræber at naa.

Det ærede Medlem fra Verninge